

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 109.

Vydána dne 29. listopadu 1925.

Obsah: (254.—256.) 254. Smlouva mezi republikou Československou a republikou Polskou o právní ochraně a právní pomoci ve věcech daňových. — 255. Smlouva mezi republikou Československou a republikou Polskou o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní státních. — 256. Smlouva mezi republikou Československou a republikou Polskou o zamezení dvojího zdanění v oboru dávek pozůstalostních.

254.

Smlouva

mezi republikou Československou a republikou Polskou o právní ochraně a právní pomoci
ve věcech daňových.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY POLSKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO SMLOUVA:

Smlouva

mezi republikou Československou a republikou Polskou o právní ochraně a právní pomoci
ve věcech daňových.

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ a REPUBLIKA POLSKÁ ve snaze upravití právní ochranu příslušníků republiky Polské v republice Československé a příslušníků republiky Československé v republice Polské, jakož i povinnost úřadů obou států k vzájemné úřední a právní pomoci ve věcech daňových,

rozhodly se sjednati o tom smlouvu a jmenovaly za tím účelem svými zmocněnci, a to:

President republiky
Československé:

JUDr. Bohumila Vlasáka,

spřomocněného ministra a odborového přednostu
ministerstva financí,

Umowa

między Republiką Czechosłowacką a Rzeczpospolitą Polską w sprawie ochrony prawnej i pomocy prawnej w sprawach podatkowych.

REPUBLIKA CZECHOSŁOWACKA i RZECZPOSPOLITA POLSKA celem unormowania ochrony prawnej obywateli Rzeczypospolitej Polskiej w Republice Czechosłowackiej oraz obywateli Republiki Czechosłowackiej w Rzeczypospolitej Polskiej tudzież obowiązków władz obydwu Państw do udzielania sobie wzajemnej pomocy urzędowej i prawnej w sprawach podatkowych,

postanowiły zawrzeć co do tego umowę i zamianowały w tym celu swymi pełnomocnikami, a to:

Prezydent Republiki Czechosłowackiej:

JUDra Bohumila Vlasáka,

upęnomocnionego Ministra i Szefa Sekcji Ministerstwa Skarbu,

Prezident republiky Polské:

JUDr. Karola Birgfellnera,
soudce nejvyššího správního soudu,

kteří, vyměnivše navzájem své plné moci, o nichž shledali, že jsou jak obsahem, tak formou správné, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Daněmi ve smyslu této smlouvy dlužno rozuměti veřejné dávky, pokud jsou vybírány na straně republiky Polské i na straně republiky Československé pro stát, a přirážky nebo příspěvky, které se mají vybírat jednotně s těmito dávkami na účet jiných veřejnoprávních svazků. Vyňata jsou však cla a spotřební dávky; daň z obrátu a daň přepychová nebudiž pokládána za spotřební dávku.

I. Právní ochrana ve věcech daňových.

Článek 2.

1. S příslušníky jednoho státu bude se nakládati daňově na území druhého státu stejně jako s příslušníky tohoto druhého státu; zejména požívají stejné právní ochrany před finančními úřady a jinými orgány finanční správy, řádnými soudy, finančními a správními soudy.

2. S právními osobami včetně společností a společenství osob, ústavy, nadacemi a jinakými účelovými jměními, která nemají vlastní právní osobnosti, avšak podléhají jako takové zdanění, bude se daňově nakládati, pokud mají na území jednoho z obou států své sídlo a dle jeho zákonů právně pozůstávají, na území druhého státu stejně (odst. 1.) jako s jeho vlastními poplatníky toho druhu.

II. Právní pomoc ve věcech daňových.

Článek 3.

Oba státy se zavazují, že si budou vzájemně poskytovat úřední a právní pomoc ve všech věcech daňových a záležitostech úniku kapitálu a útěku před daní jak při vyšetřování a stanovení (předepsání) daní a jistot, tak také v řízení opravném a při vymáhání.

Prezydent Rzeczypospolitej
Polskiej:

JUDra Karola Birgfellnera,
Sędziego Najwyższego Trybunału Administracyjnego,

kterzy po wzajemnej wymianie swych pełnomocnictw, oraz po stwierdzeniu, iż są tak co do treści jak i formy odpowiednie, umówili zgodnie, co następuje:

Artykuł 1.

Za podatki w myśl niniejszej umowy uważać należy daniny publiczne, o ile są pobierane w Rzeczypospolitej Polskiej i w Republice Czechosłowackiej na rzecz Państwa, tudzież dodatki lub opłaty, pobierane wraz z temi daninami na rzecz innych związków prawno-publicznych. Za podatki w rozumieniu niniejszej umowy nie uważa się jednak ceł i podatków spożywczych; podatku od obrotu i od przedmiotów zbytku nie uważa się za podatek spożywczy.

I. Ochrona prawna w sprawach podatkowych.

Artykuł 2.

1. Obywatele jednego Państwa będą na obszarze drugiego Państwa traktowani w sprawach podatkowych narówni z obywatelami tegoż Państwa, a w szczególności doznawać będą równej ochrony wobec władz skarbowych, oraz innych organów administracji skarbowej, sądów zwyczajnych, tudzież sądów skarbowych i administracyjnych.

2. Osoby prawne, tudzież towarzystwa, zrzeszenia osób, instytucje, fundacje i inne majątki celowe, które nie posiadają własnej osobowości prawnej, jednak jako takie podlegają opodatkowaniu, o ile mają siedzibę na obszarze jednego Państwa i o ile istnieją zgodnie z prawem tegoż Państwa, będą na obszarze drugiego Państwa w sprawach podatkowych tak samo traktowane (ustęp 1) jak jego własni płatnicy tego samego rodzaju.

II. Pomoc prawna w sprawach podatkowych.

Artykuł 3.

Obydwa państwa zobowiązują się do udzielania sobie wzajemnej pomocy urzędowej i prawnej we wszystkich sprawach podatkowych, sprawach ucieczki kapitałów i uchylania się od podatków, a to tak przy określaniu i ustalaniu (przypisaniu) podatków oraz przy ich zabezpieczaniu, jak również w postępowaniu odwoławczem tudzież przy ściąganiu tych podatków.

Článek 4.

1. Ve věcech daňových doručují úřady obou států písemnosti a vyřizují dožádání o úřední a právní pomoc s výhradou zvláštních ustanovení o vymáhání (čl. 11. až 13.) bezprostředně.

2. K bezprostřednímu předání žádostí o doručení nebo o jinou úřední a právní pomoc, jakož i ku jejich přijetí jsou příslušnými finanční úřady druhé stolice obou smluvních stran.

3. Je-li úřad, kterému žádost byla předána (dožadovaný úřad) nepřislusným, má dožadání předati z moci úřední příslušnému úřadu a úřad, který dožadání učinil (žádající úřad) o tom ihned vyrozumět.

Článek 5.

Dožadání jest sepsati, nehledíc k případu čl. 6., odst. 2., úřady republiky Polské v řeči polské, úřady republiky Československé v řeči československé. V dožadovacím přípisu jest uvéstí žádající úřad, jméno a povolání (stav) zúčastněných, a jedná-li se o doručení, adresu příjemcovu a druh písemnosti, jež má býti doručena.

Článek 6.

1. O doručení pečuje příslušný úřad dožadného státu. Tento úřad může, nehledíc k případům vylíčeným v odstavci druhém, provéstí doručení pouhým předáním spisu příjemci, pokud jest tento ku přijetí spisu ochoten.

2. Na přání žádajícího státu dlužno doručiti písemnost ve formě předepsané zákonodárstvím dožadného státu pro provádění doručování stejného druhu, pokud je sepsána v řeči dožadného státu (čl. 5.) nebo pokud je připojen překlad v této řeči.

Článek 7.

Doručení prokazuje se buď datováním a ověřeným potvrzením příjemcovým o doručení neb osvědčením úřadu dožadného státu, z něhož jsou zřejmy skutečnost, forma a čas doručení.

Článek 8.

1. Úřad, jemuž dožadání jest řízeno, je povinen jemu vyhověti a užiti při tom těchže donucovacích prostředků, jakých by podle

Artykuł 4.

1. Z zastrzeženiem odrębnych postanowień (art. 11 do 13), dotyczących egzekucji, uskuteczniają Władze obydwu Państw doręczanie pism i załatwianie wniosków o udzielenie pomocy urzędowej i prawnej, znosząc się z sobą bezpośrednio.

2. Do bezpośredniego przesyłania i przyjmowania wniosków o doręczenie oraz o pomoc urzędową i prawną powołane są władze karbowe II instancji obydwu umawiających się Państw.

3. Jeżeli Władza, do której skierowano wniosek (władza wezwana), nie jest właściwą, przesyła u urzędu wniosek do właściwej władzy i zawiadamia o tem bezzwłocznie władzę, od której wniosek wyszedł (władzę wzywającą).

Artykuł 5.

Z wyjątkiem wypadku, określonego w artykule 6 ustęp 2, wnioski władz polskich będą ułożone w języku polskim, a wnioski władz czechosłowackich w języku czechosłowackim. We wniosku wymienić należy władzę wzywającą, imię, nazwisko i zawód (stan) zainteresowanych osób, a o ile chodzi o doręczenie, adres odbiorcy i rodzaj pisma, które ma być doręczone.

Artykuł 6.

1. O doręczenie starać się ma właściwa Władza Państwa wezwanego. Władza ta może, z wyjątkiem przypadku, określonego w ustępie 2, ograniczyć się do wydania pisma odbiorcy, o ile tenże jest skłonny pismo przyjąć.

2. Na życzenie Państwa wzywającego dokonywa się doręczenia pisma w sposób, przewidziany w ustawach Państwa wezwanego dla uskutecznienia podobnych doręczeń, jeżeli pismo jest sporządzone w języku Państwa wezwanego (artykuł 5), albo dołączono do niego przekład w tymże języku.

Artykuł 7.

Jako dowód doręczenia służy bądź uwierzytelnione poświadczenie odbioru ze strony odbiorcy, zaopatrzone w datę odbioru, bądź zaświadczenie władzy Państwa wezwanego, stwierdzające dokonanie, sposób i dzień doręczenia.

Artykuł 8.

1. Władza wezwana winna uczynić zadość wnioskowi i zastosować przytem takie same środki przymusowe, jakieby według własnych

vlastních předpisů musil užiti při vyřizování podobné žádosti vlastních úřadů nebo účastníků.

2. Užiti donucovacích prostředků přípustných v území dožádaného státu je vyloučeno, pokud žádající stát na obdobnou žádost by nebyl s to, aby užil donucovacího prostředku stejného druhu.

3. Žádající úřad dlužno na jeho přání vyrozuměti o čase a místě jednání, jež má býti na žádost provedeno. Zúčastnění jsou oprávněni dáti se při jednání dle všeobecných předpisů platných v dožádaném státě zastupovati nebo se ho osobně zúčastniti.

Článek 9.

Za vyřízení návrhů doručovacích a jiných žádostí nesmí se vybírat žádné poplatky neb náhrady výloh; vyjmuty jsou pouze, s výhradou jinaké dohody, náhrady vyplacené osobám přezvědným nebo znalcům a výlohy vzniklé spolupůsobením výkonného orgánu v případě čl. 6., odst. 2.

Článek 10.

Pro právní pomoc v řízení vymáhacím užije se ustanovení této smlouvy, pokud není v čl. 11. až 13. nařízeno něco odlišného.

Článek 11.

1. Nenaříkatelná opatření (rozhodnutí, usnesení, nařízení) v daňových věcech dlužno na návrh, který podá nejvyšší finanční správní úřad jednoho státu stejnému úřadu druhého státu, bezplatně uznati a vykonati. Uznání musí býti výslovně vyřčeno.

2. Opatření zmíněná v odstavci 1. vykonají se bez slyšení zúčastněných dle zákonodárství státu, v němž výkon se provádí.

3. K žádosti o výkon dlužno připojiti prohlášení příslušného úřadu žádajícího státu, že opatření není již naříkatelným; příslušnost tohoto úřadu osvědčí nejvyšší finanční správní úřad žádajícího státu.

przepisów należało zastosować do załatwienia podobnego wniosku swoich władz lub osób zainteresowanych.

2. Nie wolno stosować środków przymusowych, choćby w Państwie wezwanem dopuszczalnych, w przypadkach, w których Państwo wzywające na odpowiedni wniosek Państwa wezwanego nie mogłoby zastosować takiego samego środka.

3. Na żądanie władzy wzywającej należy ją zawiadomić o czasie i miejscu czynności urzędowej, która na jej wniosek będzie przedsięwzięta. Osoby zainteresowane mają prawo ustanowić swoich zastępców lub uczestniczyć w tej czynności urzędowej, a to wedle ogólnych przepisów, obowiązujących w Państwie wezwanem.

Artykuł 9.

Za załatwienie wniosków o doręczenie i innych wniosków nie będą pobierane żadne opłaty ani policzane żadne wydatki; jednak o ile Strony nie ułożą się inaczej, postanowienie to nie odnosi się do należności, wyplaconych informatorom i biegłym, oraz do kosztów, spowodowanych współudziałem urzędnika wykonawczego w przypadku, określonym w artykule 6, ustęp 2.

Artykuł 10.

Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do pomocy prawnej w postępowaniu egzekucyjnym, o ile nie postanowiono inaczej w artykułach 11 do 13.

Artykuł 11.

1. Zarządzenia (orzeczenia, uchwały, polecenia) w sprawach podatkowych, niepodlegające zaskarżeniu w toku instancji, będą na wniosek Naczelnej Władzy Skarbowej jednego Państwa, skierowane do Naczelnej Władzy Skarbowej drugiego Państwa bezpłatnie uznane i wykonane. Uznanie winno być wyraźnie orzeczone.

2. Zarządzenia, określone w ustępie 1, wykonywane będą bez wysłuchania osób zainteresowanych, na zasadzie przepisów ustawowych Państwa, na obszarze którego czynność ma być wykonana.

3. Do wniosku o wykonanie właściwa władza Państwa wzywającego dołączy potwierdzenie prawomocności zarządzenia; właściwość tej władzy zaświadczy Naczelna Władza Skarbowa Państwa wzywającego.

Článek 12.

Na základě proveditelných opatření, jež nestala se ještě nenaříkatelnými, může být proti příslušníkům žádajícího státu požadováno prozatímní zajištění zájmem. Postižený jest oprávněn přivoditi zrušení zájmu poskytnutím jistoty, jejíž způsob a výše musí být stanovena v žádosti.

Článek 13.

Žádosti o určitý způsob výkonu neb zajištění jest vyhověti, pokud je tento způsob výkonu nebo zajištění přípustným dle práva státu žádajícího i dožádaného. Jinak řídí se způsob a provedení výkonu nebo zajištění právem dožádaného státu.

Článek 14.

1. Úřední a právní pomoc neposkytuje se proti příslušníkům dožádaného státu, kteří mají své bydliště neb se trvale zdržují v území tohoto státu. Toto ustanovení neplatí co do úřední a právní pomoci k uplatnění daňových nároků, které proti poplatníkovi povstaly v době, kdy byl příslušníkem státu žádajícího.

2. Úřední a právní pomoc může být odmítnuta, domnívá-li se stát, který o poskytnutí pomoci byl dožádán, že by jí byla ohrožena jeho výsostná práva neb jeho bezpečnost, nebo že by bylo ztíženo vybírání jeho vlastních splatných nebo třeba ještě nesplatných, ale již vzniklých daňových nároků.

3. Žádosti, dle nichž mají být opatřeny v oblasti dožádaného státu přípustné výpovědi, oznámení nebo dobrozdání osob, které nejsou zúčastněny jako poplatníci, mohou být zamítnuty, pokud žádající stát není dle svého vlastního zákonodárství s to, aby žádal obdobné výpovědi, oznámení nebo dobrozdání. Totéž platí o žádostech, domáhajících se sdělení skutečných poměrů nebo právních vztahů, pokud znalost těchto poměrů nebo vztahů jest získána jen na základě povinností k podání zprávy, oznámení nebo dobrozdání, které v území dožádaného státu neexistují, jakož i o jiných dožádáních, pokud by jim mohlo být vyhověno jen porušením obchodního, provozního nebo živnostenského tajemství.

Artykul 12.

Na podstawie wykonalnych, aczkolwiek jeszcze nieprawomocnych zarządzeń, można żądać tymczasowego zabezpieczenia przez zajęcie, o ile chodzi o obywateli Państwa wzywającego. Osoba zainteresowana może spowodować uchylenie zajęcia, jeśli da zabezpieczenie, którego rodzaj i wysokość mają być określone we wniosku Państwa wzywającego.

Artykul 13.

Wnioskowi o pewien oznaczony sposób wykonania albo zabezpieczenia należy zadość uczynić, o ile ten sposób wykonania albo zabezpieczenia jest dopuszczalny według prawa Państwa wzywającego i Państwa wezwanego. Pozatem o sposobie wykonania albo rodzaju zabezpieczenia rozstrzygają przepisy Państwa wezwanego.

Artykul 14.

1. Pomoc urzędowa i prawna nie będzie udzielona przeciw obywatelom Państwa wezwanego, którzy mają miejsce zamieszkania lub stały pobyt na obszarze tegoż Państwa. To postanowienie nie obowiązuje co do pomocy urzędowej i prawnej w celu zrealizowania pretensji podatkowych, powstałych w czasie, kiedy zobowiązany był obywatelem Państwa wzywającego.

2. Pomocy urzędowej i prawnej można odmówić, jeżeli Państwo wezwane uważa, że jej udzielenie może naruszyć jego prawa zwierzchnicze lub bezpieczeństwo, albo też utrudnić ściąganie Jego własnych bądź już płynnych bądź wprawdzie jeszcze niepłynnych, ale już powstałych pretensji podatkowych.

3. Państwo wezwane może odmówić wnioskom, na podstawie których na Jego obszarze od osób, w sprawie w charakterze płatnika niezainteresowanych, mają być zebrane dopuszczalne wywiady, wiadomości i opinie, jeżeli Państwo wzywające wedle swych własnych przepisów ustawowych nie byłoby uprawnione do zbierania takich wywiadów, wiadomości lub opinii. Powyższe odnosi się także do wniosków o wyjawienie okoliczności faktycznych lub stosunków prawnych, jeżeli wiadomość o tych okolicznościach lub stosunkach możnaby uzyskać tylko w razie istnienia obowiązku do udzielenia wywiadów, wiadomości lub opinii, którego atoli brak na obszarze Państwa wezwanego. To samo stosuje się również do innych wniosków, o ileby im można uczynić zadość tylko przy naruszeniu tajemnicy zawodowej.

Článek 15.

1. Vyhoví-li se žádosti zcela nebo částečně, je dožádaný úřad povinen ihned vyrozuměti úřad žádající o způsobu vyřízení.

2. Pokud se této žádosti nevyhoví, oznámí to dožádaný úřad neprodleně žádajícímu úřadu s udáním důvodů a jinak případně najevo vyšlých okolností, jež jsou důležité pro další sledování věci.

Článek 16.

Pro dotazy, výpovědi, oznámení a dobrozdání i pro jinaká sdělení, která docházejí ně- kterému státu právní pomocí, platí zákonné předpisy tohoto státu o úřední mlčelivosti a zachovávání tajnosti.

III. Ustanovení konečná.

Článek 17.

1. Částky peněžní, které mají být vybrány, budou uvedeny ve valutě státu dožádaného.

2. Vybrané částky zaplatí stát polský u „Banku Polskiego“ ve Varšavě, stát česko- slovenský u poštovního šekového úřadu v Praze, při čemž dlužno přesně označiti předmět, kterého se platba týká.

Článek 18.

1. Aby si usnadnily přezkoušení věcné vzá- jemnosti pro poskytování právní pomoci, smluvní strany vymění si přehledy o pravo- moci finančních úřadů, o kterých se smí před- pokládati shoda co do právních zásad polského a československého práva při požádáních o právní pomoc. Přehledy mají zvláště dáti vy- světlení:

a) o výpovědích, oznámeních, dobrozdáních a průkazních prostředcích, které mohou být požadovány od poplatníků nebo od třetích osob,

b) o donucovacích prostředcích, o zajišťo- vacích a vykonávacích opatřeních, přípust- ných vůči poplatníkům nebo třetím osobám.

2. Dokud nejsou přehledy vyměněny a obě- ma stranami uznány, dlužno připojiti k jedno-

Artykuł 15.

1. W przypadku całkowitego lub części- owego uwzględnienia wniosku winna Władza wezwana bezzwłocznie zawiadomić władzę wzywającą o sposobie załatwienia wniosku.

2. W razie nieuwzględnienia wniosku winna władza wezwana zawiadomić o tem bezzwłocz- nie władzę wzywającą, podając powody od- mowy oraz inne, ewentualnie ujawnione oko- liczności mające istotne znaczenie dla dalszego prowadzenia sprawy.

Artykuł 16.

Do zapytań, wywiadów, doniesień i opinji, jakoteż innych zawiadomień, które Strony umawiające się otrzymują w drodze pomocy prawnej, mają zastosowanie ustawowe prze- pisy każdej ze Stron, dotyczące zachowania tajemnicy urzędowej.

III. Postanowienia końcowe.

Artykuł 17.

1. Kwoty pieniężne, które mają być ścią- gnięte, będą wyrażane w walucie Państwa we- zwanego.

2. Kwoty ściągnięte wpłacać będzie Pań- stwo Polskie do Banku Polskiego w Warsza- wie, zaś Państwo Czechosłowackie do „Poštov- ního šekového úřadu“ w Pradze, przyczem na- leży dokładnie oznaczyć sprawę, której wpłata dotyczy.

Artykuł 18.

1. Celem ułatwienia sprawdzenia wzajem- ności pod względem materjalnym co do po- mocy prawnej, Strony umawiające się wymie- nią zestawienia, obejmujące te uprawnienia władz skarbowych, co do których przyjąć można, że pokrywają się według zasad praw- nych, obowiązujących w Polsce i w Czechosło- wacji odnośnie do wniosków o pomoc prawną. Zestawienia te winny przedewszystkiem za- wierać wskazówki:

a) co do wywiadów, wiadomości, opinji i środków dowodowych, których można żądać od płatnika lub osób trzecich;

b) co do środków przymusowych, sposobu zabezpieczenia i wykonania, — które są do- puszczalne w odniesieniu do płatników i osób trzecich.

2. Dopóki zestawienia nie zostaną wymie- nione i przez obydwie Strony uznane, należy

tlivé žádosti o právní pomoc osvědčení finančních úřadů druhé stolice žádajícího státu, které úředně zjišťuje, že obdobné žádosti dle práva žádajícího státu bude vyhověno.

Článek 19.

Zásadně nemůže býti vyžadováno zaslání spisů. K výjimkám jest zapotřebí dohody obou nejvyšších finančně-správních úřadů; žádati má se však o zaslání spisů jen tehdy, když toho vyžadují nutkové zájmy žádajícího státu. Nedotčeno zůstává právo každého státu přiložiti ke své žádosti vlastní spisy, jež mají prospěti provedení žádosti.

Článek 20.

Jsou-li dány podmínky odpisu daně pro nedobytnost dle předpisu dožádaného státu, vrátí dožádaný úřad žádost úřadu žádajícímu, připoje k ní osvědčení, že tyto předpoklady jsou dány, s doklady, které o tom jsou po ruce.

Článek 21.

Pokud by používání této smlouvy nebo její výklad v jednotlivých případech narážel na pochybnosti, pokud by dále v jednotlivých případech ustanovení této smlouvy nedostačovala ku vyřízení věci, dorozumí se finanční ministři smluvních států o rozřešení věci způsobem co nejspravedlivějším.

Článek 22.

1. Smlouva tato bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Praze. Nabude působnosti patnáctý den po výměně ratifikačních listin.

2. Každá ze smluvních stran může tuto smlouvu vypovědět nejpozději šest měsíců před uplynutím kalendářního roku, v kterémž případě smlouva pozbývá působnosti koncem téhož kalendářního roku.

3. Tato smlouva byla vyhotovena ve dvou stejnopisech, a to každý v jazyku československém a polském; obojí znění jest autentické.

dołączając do każdego wniosku o pomoc prawną zaświadczenie Władzy Skarbowej II instancji Państwa wzywającego, stwierdzające z urzędu, że Państwo wzywające na zasadzie swoich ustaw uczyniłoby zadość podobnemu wnioskowi.

Artykuł 19.

W zasadzie nie można żądać przesyłania aktów. W wypadkach wyjątkowych Naczelne Władze Skarbowe porozumią się między sobą; jednakże wnioski o udzielenie aktu należy ograniczyć do przypadków, w których ważne interesy Państwa wzywającego tego koniecznie wymagają. Każda jednak strona może do swoich wniosków dołączać własne akty, potrzebne do wykonania wniosku.

Artykuł 20.

Jeżeli według przepisów Państwa wzywającego zachodzą warunki do umorzenia postępowania z powodu nieściągalności podatku, to władza wzywająca zwraca wniosek władzy wzywającej, dołączając do aktu zaświadczenie o tem, że te warunki zachodzą, oraz inne dokumenty, jakie w tej sprawie posiada.

Artykuł 21.

O ileby cò do stosowania względnie wykładni tej umowy w poszczególnym przypadku powstały wątpliwości, tudzież o ileby w poszczególnym przypadku postanowienia niniejszej umowy nie wystarczały do załatwienia sprawy, Ministrowie Skarbu Państw umawiających się porozumią się celem załatwienia sprawy w myśl zasad słuszności.

Artykuł 22.

1. Umowa niniejsza będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w najbliższym czasie w Pradze. Umowa wchodzi w życie piętnastego dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych.

2. Každá ze stran umawiających się może wypowiedět tu umowę najpóźniej na 6 miesięcy przed upływem roku kalendarzowego, w którym to wypadku traci umowa swą moc obowiązującą z upływem tegoż roku kalendarzowego.

3. Umowa niniejsza została sporządzona w dwóch jednobrzmiących oryginałach, a to każdy w języku czeskosłowackim i polskim; oba teksty są autentyczne.

Tomu na svědomí podepsali shora jmenovaní zmocnění tuto smlouvu a opatřili ji svými pečeti.

Dáno ve Varšavě, dne 23. dubna 1925.

Za republiku československou:

Dr. BOHUMIL VLASÁK v. r.

L. S.

Za republiku Polskou:

Dr. KAROL BIRGFELLNER v. r.

L. S.

Na dowód czego podpisali wymienieni wyżej pełnomocnicy tę umowę i zaopatrzyli ją swymi pieczęciami.

Dan w Warszawie dnia 23. kwietnia 1925 r.

Za Republikę Czechosłowacką:

Dr. BOHUMIL VLASÁK m. p.

L. S.

Za Rzeczpospolitą Polską:

Dr. KAROL BIRGFELLNER m. p.

L. S.

PROZKOUMAVŠE TUTO SMLOUVU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČET REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

V TOPOLCIANKÁCH DNE 15. ŘÍJNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTEHO PÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 14. prosince 1925 a že smlouva nabývá podle čl. 22 působnosti patnáctého dne po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.

255.

Smlouva

mezi republikou československou a republikou Polskou o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní státních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY POLSKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO SMLOUVA S DODATEČNÝM ZÁPÍSEM:

Smlouva

mezi republikou československou a republikou Polskou o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní státních.

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ a REPUBLIKA POLSKÁ ve snaze, aby zamezily dvojí zdanění v oboru přímých daní státních,

Umowa

między Republiką Czechosłowacką a Rzeczpospolitą Polską w sprawie zapobieżenia podwójnym opodatkowaniom w dziedzinie bezpośrednich podatków państwowych.

REPUBLIKA CZECHOSŁOWACKA i RZECZPOSPOLITA POLSKA celem zapobieżenia podwójnym opodatkowaniom w dziedzinie bezpośrednich podatków państwowych,